

го предаде, ѿ рече: да не
вѣдемъ азъ, Оучителю; рече
мѸ: ты си рекъ.

26 И като ѿдѣха, земѧ 'Ис-
сѣсъ хлѣбътъ, ѿ като бла-
гословѧ, преломѧ го, ѿ даваше
го на оученицы те, ѿ рече:
земѣте, ѿждѣте: това ѣ тѣло
то моѣ.

27 И земѧ чаша та, ѿ воз-
благодарѧ, ѿ даде ѧмъ ѧ, ѿ
рече: пѣйте Ѣ нѣмъ сѣчки:

28 Защо то тѧмъ ѣ моѧ та
крѡвь на-новѧ завѣтъ, коѧто
се ѧзлива за мнозина за про-
щѣнѣ на-грѣховѣ те.

29 И говоримъ ви, защо Ѣ
сегѧ на тѧмъ нѣма да пѣмъ
Ѣ тѧмъ рѡжда на-лозѧ та, до
сѣнзи дѣнь, когѧто го пѣмъ
сѧ вѣсѧ зѣднѡ ново въ цѣрство
то на-Ѣтцѧ моѣгѡ.

30 И като запеѧха, ѧз-
лѣзнаха въ горѧ та Ѣлеѡнска.

31 Тогѧва ѧмъ рече 'Исѣсъ:
въ тѧмъ нѡщѣ сѣчки те вѣе
ѣ да се соблѧзните за мѣне:
защо то ѣ писано: ѣ да оудѧ-
римъ пѧстыратъ, ѿ ѣ да се
распрѣжнатъ ѡвцы те на-стадо
то.

32 ѧ по воскресѣнѣ то ми,
ѣ вы превѧримъ въ Галѧлеѧ.

33 И Ѣговорѧ Пѣтръ, ѿ рече
мѸ: ѧко ѿ сѣчки те да се
соблѧзнатъ за тѣбе, азъ нико-
гашъ не ѣмъ да се со-
блѧзимъ.

34 Рече мѸ 'Исѣсъ: ѧстина
ти говоримъ, защо тѧмъ нѡщѣ,

доклѣ ѡще не ѣ попеѧлъ
петѣло, трѧ пѧти ѣ да се
Ѣречѣшъ Ѣ мѣне.

35 Рече мѸ Пѣтръ: ѧко стѧ-
не нѣжда ѿ да оумремъ сѧ
тѣбе, не ѣмъ да се Ѣречѣмъ
Ѣ тѣбе: това ѧсто то рѣкоха
ѿ сѣчки те оученицы.

36 Тогѧва Ѣидѣ 'Исѣсъ сѧ
нѣхъ въ ѣднѡ сѣло, коѣто се
нарѣчаше Геосѣмѧнѧ: ѿ рече
на оученицы те си: сѣдѣте
тѣка, до де да ѧдемъ да се
помѡлимъ тѧмъ.

37 И земѧ Пѣтрѧ, ѿ двѧма
та сѣнове Зеведѣевы, ѿ начнѧ
да скѡрки ѿ да тѣжи.

38 Тогѧва ѧмъ рече 'Исѣсъ:
скѡрѣна ѣ дѣшѧ та ми до
смерть: почѧкайте тѣка, ѿ
бѡдрствѣвайте сѧ мѣне.

39 И като Ѣстѣпѧ малко,
паднѧ на лицѣ то си, ѿ мо-
лѣше се, ѿ говорѣше: "Отче
моѧ, ѧко ѣ възмѡжно, нѣка
замѣне тѧмъ чаша Ѣ мѣне: но
нѣ каквѡто азъ ѧскамъ, но
каквѡто ѧзволавашъ тѧ.

40 И дойдѣ при оученицы
те, ѿ намерѧ ги ѣ спѧватъ,
ѿ рече на Пѣтрѧ: тѡлко ли
немогѡхте ѣднѣхъ чѧсъ да по-
бѡдрствѣвате сѧ мѣне;

41 Бѡдрствѣвайте, ѿ молѣ-
тесе, да не влѣзнѣте въ на-
пѧсть: защо то дѣхо ѣ бѡдръ,
ѧ плоть тѧ нѣмоѣна.

42 Пѧки втрѡри пѧтъ Ѣидѣ
та се помѡлѧ, ѿ рече: "Отче
моѧ, ѧко не ѣ възмѡжно тѧмъ